

ÎNCHEIERE

24 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Ala Cobăneanu
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de către SC „Interoptic” SRL reprezentată de avocatul Victor Pavlov,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de SC „Interoptic” SRL împotriva Direcției generale pentru administrarea clădirilor Guvernului Republicii Moldova privind încasarea sumei,

împotriva deciziei din 03 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admisă cererea de apel depusă de Direcția generală pentru administrarea clădirilor Guvernului al Republicii Moldova, casată hotărârea din 24 martie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La 30 martie 2015, SC „Interoptic” SRL a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Direcției generale pentru administrarea clădirilor Guvernului, solicitând încasarea datoriei în mărime de 169 088,92 de lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 108 789,03 de lei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii înaintate a indicat că, între părți în anul 2006 a fost semnat un contract de locațiune a încăperilor amplasate pe bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, 73. Totodată, prin acordul adițional la contractul de locațiune s-a decis, că reclamanta va efectua lucrări de reparație a spațiilor din contul plății de chirie, iar plata va fi efectuată în modul următor: 50% prin plata în bani și 50% din contul cheltuielilor de reparație. Contractul de locațiune a fost prelungit până la finele anului 2010, adică, până la data când spațiile au fost privatizate de întreprinderea reclamantă.

Drept urmare a acestui fapt, la 29 octombrie 2010, în momentul încetării relațiilor de locațiune, restanța Direcției generale pentru administrarea clădirilor Guvernului față de SC „Interoptic” SRL constituia suma de 169 088,92 de lei.

A indicat că, de către Direcția generală pentru administrarea clădirilor Guvernului a fost recunoscută datoria și confirmată existența ei prin semnarea Actului de verificare din 31 octombrie 2011. În urma mai multor somații și

negocieri, la 01 august 2012, între părți a fost semnat un acord prin care, repetat, au recunoscut existența creanței, unde a fost stabilit un grafic de rambursare a ei în trei tranșe, prima - august 2012, a doua - octombrie 2012, și a treia - decembrie 2012, însă, acest acord nu a fost executat de către Direcția generală pentru administrarea clădirilor Guvernului.

În luna aprilie 2014, SC „Interoptic” SRL a înaintat o cerere prealabilă în adresa pârâtei atenționând asupra necesității onorării obligației de stingere a creanței, iar prin răspunsul nr. 311- 03 parvenit la 14 mai 2014, repetat s-a recunoscut existența datoriei de 169 088,92 de lei, indicându-se că, la acel moment solicitarea nu poate fi satisfăcută din motivul lipsei surselor financiare.

În opinia reclamantei prin modificarea contractului, prin amânarea sau eșalonarea datoriei, prin diferite scrisori care conțin intenția de achitare a datoriei, pârâta de fapt a recunoscut datoria.

Astfel, la 31 ianuarie 2012, Direcția generală pentru administrarea clădirilor Guvernului a semnat actul de verificare, prin care confirmă datoria de 169 099,92 de lei, la 01 august 2012, a semnat un acord de stingere a datoriei în rate, ultima rată fiind luna decembrie 2012, iar la 14 mai 2014, a fost expediat scrisoarea nr. 311-03, prin care pârâta a recunoscut datoria, dar a invocat lipsa surselor financiare.

Prin hotărârea din 24 martie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău, s-a admis integral acțiunea SC „Interoptic” SRL; s-a dispus încasarea de la Direcția generală pentru administrarea clădirilor Guvernului în beneficiul SC „Interoptic” SRL datoria contractuală în mărime de 169 088,92 de lei, dobânda de întârziere în mărime de 108 789,03 de lei, cheltuieli pentru asistența juridică în mărime de 5000 de lei și cheltuieli pentru achitarea taxei de stat în mărime de 8 336 de lei.

Prin decizia din 02 august 2016 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de Direcția generală pentru administrarea clădirilor Guvernului și menținută hotărârea din 24 martie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău.

Prin decizia din 07 decembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de către Direcția generală pentru administrarea clădirilor Guvernului, casată decizia din 02 august 2016 a Curții de Apel Chișinău cu restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

Prin decizia din 30 martie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea de apel depusă de Direcția generală pentru administrarea clădirilor Guvernului, casată hotărârea din 24 martie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție extinctivă.

Prin decizia din 20 decembrie 2017 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de către SC „Interoptic” SRL, casată decizia din 30 martie 2017 a Curții de Apel Chișinău cu restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

Prin decizia din 03 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea de apel depusă de Direcția generală pentru administrarea clădirilor Guvernului Republicii Moldova, casată hotărârea din 24 martie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 04 iulie 2018, ulterior completat la 12 octombrie 2018, SC „Interoptic”

SRL reprezentată de avocatul Victor Pavlov a declarat recurs împotriva deciziei din 03 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia cu menținerea hotărârii primei instanțe, încasarea dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel la pronunțarea deciziei a interpretat în mod eronat legea.

La 06 septembrie 2018, Direcția generală pentru administrarea clădirilor Guvernului Republicii Moldova a depus referință la cererea de recurs înaintată de SC „Interoptic” SRL, solicitând ca acesta să fie considerat inadmisibil.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, referință, în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către SC „Interoptic” SRL reprezentată de avocatul Victor Pavlov, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de SC „Interoptic” SRL reprezentată de avocatul Victor Pavlov, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei,

fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenței, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către SC „Interoptic” SRL reprezentată de avocatul Victor Pavlov.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către SC „Interoptic” SRL reprezentată de avocatul Victor Pavlov.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Nina Vascan